

## POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z wniosku J.S. i P.B.  
przy uczestnictwie L.A.  
o dział spadku i zniesienie współwłasności,  
na posiedzeniu niejawnym  
w Izbie Cywilnej w dniu 15 października 2021 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania  
od postanowienia Sądu Okręgowego w Ł.  
z dnia 17 lutego 2021 r., sygn. akt III Ca (...)

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) orzeka, że każdy uczestnik postępowania ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.**

### UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398<sup>4</sup> § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W przypadku

powołania we wniosku przesłanki określonej w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c. należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01 OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, niepubl.).

Skarżący przedstawił zagadnienia prawne pytając czy przepisy art. 5 k.c. i 58 k.c. dotyczą również działania sądu orzekającego oraz przedstawił wątpliwość co do słuszności stanowiska Sądu Okręgowego, że podział nieruchomości powinien skutkować zasądzeniem spłat i nie jest istotne, że uczestniczka tego nie chciała oraz problem co do skutku zmiany okoliczności sprawy pomiędzy orzeczeniami pierwszej i drugiej instancji.

Co do zagadnienie drugiego i trzeciego wskazać trzeba, że powołanie się na przesłankę określoną w punkcie pierwszym wymaga sformułowania zagadnienia prawnego a temu wymogowi skarżący nie podołał przedstawiając problem prawny w sposób nadzwyczaj opisowy, nie odpowiadający wymogowi sformułowania zagadnienia „do rozstrzygnięcia” (art. 390 § 1 k.p.c.).

Co do zagadnienia pierwszego to nie można go potraktować jako problem prawny bo odnosi się wyłącznie do oceny orzeczenia sądu orzekającego. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie brak jest wywodów uzasadniających istnienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, a więc zagadnienia prawnego cechującego się nowością i dotychczas niewyjaśnionego i nierozwiązanego w orzecznictwie. Orzeczenia Sądu podlegają zaskarżeniu w drodze przewidzianej przepisami kodeksu postępowania cywilnego i pytanie o ich ocenę w świetle art. 5 k.c. i 58 k.c. przekracza granice zakreślone prawem.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i 398<sup>21</sup> k.p.c. oraz § 5 ust. 6, § 10 ust. 4 pkt 2 i § 20 rozporządzenia Ministra

Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2018 r., poz. 265).

ke